

SINIF BİLİNCİ VARDIR KİTAPLARIN VE YÜREĞİ

Yazı, insanın ölüme bulduğu en etkili çaredir. Mağaraların duvarlarından tirşeye, deriden parşömen kağıdına, kuşeden teksire... Dökülenler insanlığın birikiminin, mirasının nesillere aktarılmasını sağlamıştır.

Şekli-biçimi değişse de, hayatımızın olmazsa olmazlarından kitaptır. Ve insanlığın binlerce yıllık tarihsel yolculuğunda hep var olmuştur.

Birçok kavrama konu olmuş, kitap üzerine deyimler üretilmiştir. Sadece sözlükten kitaba baksak, onlarca kitap kökenli kelimeye rastlarız.

Kitap: Ciltli veya cilsiz olarak bir araya getirilmiş, basılı veya yazılı kağıt yaprakların bütünü...Herhangi bir konuda yazılmış eser...

Kitapçı: Kitap satan veya kitap bastırıp satan kimse.

Kitapçılık: Kitap bastırma veya satma işi.

Kitaplık: Kitapların da yerleştirildiği raflardan oluşan mobilya, kütüphane

Kütüphane görevlisi: Kütüphanecilik öğrenimi görmemiş olan ve kitaplıkta bilimsel işler dışında kalan işleri yürüten kimse.

Kitaplık Sarayı: Halkın yararlanması için kurulmuş büyük kitaplık.

Kütüphane: Kuruluş amaç ve görevine uygun kitap, film, plak gibi her türlü düşünce ve sanat ürününü toplayan, düzenleyen ve genel olarak ilgilenen okurlara sunan kuruluş

M.Ö 665 yılında kurulan Ninova Kütüphanesi bilinen en eski kütüphanedir.

Mısır hükümdarı S.Ptolemeutaraından M.Ö 3.yy'ın ilk yarısında

İslam dünyasında ilk kütüphane Abbasiler döneminde Begü'l-Hikme adıyla ve bir milyondan fazla kitapla Bağdat'da kurulmuştur. Kitap evi: Kitap satılan yer, kitapçı dükkanı.

Kitapların okurlarına ulaştırılacağı dükkanlara ilişkin en eski kaynak Xenophones'tir. Ananbasis'te; Trakya'da, Karadeniz kıyısında kitap evine rastlandığından bahseder. Zenon da MÖ 4.yy'da, Atina'da kitabevlerinin bulunduğunu anlatır.

Roma'da yazar, çiftçi ve kitap tacirleri "Librarius"ta buluşurlar.

Yaklaşık on yüzyıl boyunca Ortaçağ'da kitabevlerine ilişkin bir kayda rastlanmamıştır, ta ki Paris Üniversitesi'nin kuruluşuna kadar. 13.yy'da Paris Üniversitesi'nin temelleri atıldıktan sonra kitapçılık yaygınlaşır. İslam dünyasında da sahaflık hemen hemen bu dönemde ortaya çıkmıştır.

Kitabi: Kitapla ilgili, kitaba uygun. Kitaba bağlı kalan, özgür düşüneyen (kimse). Düzgün, dil bilgisi kurallarına uygun (anlatım).

Kitabe: Taş, mermer vb. gibi sert cisim üzerindeki oyma veya kabartma yazı, tarih, yazıt. Kitap bilimci: Kitaplarda işlem yürütülmesini sağlayan, kitaplık bilimi öğrenimi görmüş kimse, kütüphaneci. Kitaplık Bilimi: Kitap sayısını çoğaltmanın, kataloglayıp sınıflandırmanın ve okuyucuları kitaptan yararlandırmanın yollarını, kurallarını belirten bilim dalı, kütüphanecilik. Kitapsever: Öz ve biçim yönünden iyi niyetli kitapları seven, kitaba tutkuyla bağlı, kimse, bibliyofili. Kitap dostu (Bibliyofili): Latince kökenli bir kelimedir. Latince "Philobiblius" terimi ta 1536 yılında katırlara geçmiş bir terimdir. Kitap dostunun kitapları sevdiği, kitapların kölesi olduğu söylenir. Sıfat olarak

ilk kez 1835'te Balzac tarafından kullanılmıştır.

Kitaba el basma: Kutsal kitap üzerine elini koyarak ant içmek. Kitapta yer almak: Din veya yasa kitaplarında bulunmak, konusu geçmek.

Kitap ehli: Dört kutsal kitaptan birine inanan, iman eden, bağlanan kişi.

Kitabı kapamak: Herhangi bir konu ile ilgiliyi kesmek.

Kitaba (veya kitabına) uydurmak: Kanun olmayan bir işi hile, düzen vb. ile kanuna uygun gibi göstermek.

neciler Kongresi toplanır. Kongrede, kitap sağlığıyla ilgili bilgi dalı bilimsel bir alan olarak tanımlanır. Kağıdın asitlenmesi, mantarlar, nem, ısı, ışık, gibi doğal rahatsızlıkların tedavisini kapsayan patoloji kolu oluşturulur.

Kitaplara zarar veren kitap kurdu deyimleşerek çok kitap okuyanlara söylenir hale gelir.

Kitapça, kitabet, kitapseverlik, kitapsız, kitap açacağı, kitap dolabı, kitaplaştırmak, sahaf...

Ve elbette kitap; yazmak ve okumakla bir bütündür.

Yer: Berlin Opera Meydanı

Tarih: 10 Mayıs 1933

Saat: 22.00

Katil: Gobbels

İkinci Paylaşım Savaşı'nda bu meydana ateşe verilen 25 bin kitap sadece başlangıçtır.

Yazı, yazıya dökmek, yazı bilgisi, yazar, yazarlık, yazar-çizer, yazar hakkı, yazı bilimi, yazı bilimci, yazı dili, yazı işleri, yazı kadrosu, yazı kağıdı, yazı kurulu, yazı makinesi, yazı takımı, yayınevi, yayıncı...

Okumak, okuma kitabı, okuma saati, okuma-yazma,

okumuşluk, okunaklı, okur-yazar, okutmak, okuyucu...

Kitap kurdu: Kitapları yiyerek zarar veren bir böcek.

Değerlidir kitap. El yazmasıdır. Matbaanın keyfiyle basılsa da kitaplar nemden, zararlı böceklerden zarar gördüğü zaman geri dönüşü yoktur. Saklanmalı ve korunmalıdır. Bu yüzden kitapları korumanın tılsımı vardır. Kitap kurdu benzeri maddi zarar veren canlıların yanı sıra kitaba manevi zarar verebilecek kurtlu beyinlere yönelik de bir tılsımdır. Bunu engellemek için kitapların başına "Ya kebiyec ihfaz'ul Varak" yazılır. Bu tılsım zamanla kısılır ve "kebiyec" olarak yerleşir dile ve yazılır. Elbette kitapları korumaya dönük bilimsel önlemler de alınır ve Kitap Patolojisi kurulur.

1923 yılında Uluslararası Kütüpha-

Yazanı ve okuyanı kolektif bir üründür kitap. Teknoloji çağında cep telefonundan, bilgisayardan ihtiyaç hissedilmez ancak hiç aklımıza gelmiş midir; kalem?

Kalemsiz kitap, kalemsiz yazı, kalemsiz okumak mümkün müdür? Nereden çıkmıştır kalem?

Eski Yunancadan türemiştir kalem. Dünün kamışı, yazı hokkası, diviti, teleğidir. Bugünün kalemi, dolmakalemi, tükenmez kalemdir. Yazma alışkanlığının yaygınlaşması, okuma-yazmanın zorunlu hale gelmesiyle kıtalararası yayılmıştır.

Kurşunkalem bir sanayi ürünüdür ve 1903 yılında "Binne and Smith" firması tarafından üretilmiştir. Tükenmez kalem patenti ise Ameri-

kalı John Loud'a aittir ve 1888'de almıştır. Ancak buluşu, 1935 yılında Macar kökenli Biro kardeşler geliştirmiştir. Tükenmez kalem denmesi ise yaklaşık 3 km'lik bir çizgi çekebilmesine dayanır.

İlkel durumdaki dolmakalemler ise 1780 yılında başlayan denemelerle İngiliz Harrison tarafından imal edilir. Ancak dolmakalemin asıl mucidi 1883'te ürettiği kalem ile Amerikalı Lewis Waterman'dir.

Teknolojinin gelişimiyle birlikte kalemler de çeşitlenmiş, renklenmiştir.

Kitap yazmak, kitap okumak, kitap yayınlamak... Ve kitapla ilgili literatüre asla girmemesi gereken bir tanım; kitap yakmak.

Antik dönemden çağımıza milyarlarca kitap ateşe verilmiştir. Ancak belleklere kazınmış bir tarih vardır ki; Nazilerle bütünleşmiş, ezilenlerin faşizme olan öfkesinin simgesi haline gelmiştir.

Yer: Berlin Opera Meydanı
Tarih: 10 Mayıs 1933
Saat:22.00
Katil: Gobbels

İkinci Paylaşım Savaşı'nda bu meydanda ateşe verilen 25 bin kitap sadece başlangıçtır.

Tarih boyunca doğrudan hedef alınmasa da yangınlarda da pek çok kütüphane kül olmuş, pek çok tek nüsha yazılar, belgeler yok olmuştur.

Bibliyomani demişler kitap düşkünlüğüne. Yunanca kökenli bir kelime. Hastalık derecesine varan kitap sevgisini, kitap düşkünlüğünü anlatır.

Seven hastalık dercesinde severken, nefret eden binlercesini yakacak,

yasaklayacak derecede nefret eder. Egemenlerin daimi düşmanı olmayı başaran bir dosttur o. Egemenlerin hasmı, ezilenlerin dostu, yoldaşdır.

İşte tam da bu yüzden sınıf bilinci vardır kitapların. Ve kalbi vardır onların.

Bakmayın kitapların yakılmasına, yasaklanmasına. Keza internetin hayatımızın tam ortasına sokulmuşna... Kitapların öyle güçlü bir sınıf bilinci ve yüreği vardır ki, bütün yok etme politikalarına rağmen hazinesini ezilenlerin hizmetine sunmaya devam etmiştir.

Kitaplar dostluk kurar eline alanla. Sohbet eder. Bilincini aydınlatır, yüreğini ferahlatır insanın. Kahrını çeker, derdine ortak olur. Bütün nimetlerini insanoğlunun hizmetine sunar. İnsanlık tarihinin bilgi, birikim ve deneyimiyle yeni yollar açar.

İnternet bunu yapamaz. O sadece aktarır. Bilgiyi aktarır. İnterneti kullanmayalım demiyoruz elbette, ancak mesele kuru, yavan bilgi yığına ulaşmak değil, bilginin güce dönüşmesidir aslolan. İnsanın beyninin ve ruhunun beslenmesidir.

Sınıf bilinci vardır kitapların. Beyni ve ruhu sınıf bilinciyle besleyen kitaplar; ezilenin elinde güçlü birer silahtır.

Lenin: "Ancak insanlığın yarattığı bütün hazinelerin bilgisiyle zihnimizi zenginleştirdiğimiz zaman gerçek bir komünist olabiliriz." der.

Gorki; okuduğu her kitabı, onu düzeysizlikten insanlığa yükselten, yaşamı daha iyi anlamsına ve ona karşı derin bir susuzluk duymasına neden olan bir basamak olarak görmüş- tür.

"Okumaktan murat ne kişi hakkı bimektir
Çün okudun bilmezsin
ha bir kuru ekmektir"

(Yunus Emre)

Kuru ve yavan bir ekmek...
Kuru ve yavan ekmek olmamak için okumalıyız. Che gibi okumalıyız.

Che, düşmanla girdiği her çatışmadan sonra dahi kitap okumaya zaman bulurmuş.

Büyük önder Lenin'in yurdunda okulların duvarlarında "Okumak, okumak ve okumak" sözleri yazılıdır. Devrimciyi geliştirecek olan okumaktır. Öyle ki delicesine okumaktır.

Sınıf bilinci ve yüreği vardır kitaplarımızın. Ve cephaneliğimizdir onlar mücadelede.

Kitaplarımızı güç ve bilinç kaynağımızdır.

Kitaplarımız; halk ve vatan sevgimizin yazıya dökülmüş halidir.

Kitaplarımız; sömürünün abecesini ve ortadan kaldırılmasının yolunu gösterir.

Kitaplarımız; egemenlerin korkulu rüyasıdır.

İnanç, dağları yerinden oynatır. İnancı büyütmenin ve güçlendirmenin yolu okumaktan geçer.

Kitaplarımız; bilincimizin ve ruhumuzun gidasıdır.

Emeğimizi ve aklımızı çalan bir düzene karşı kitaplarımız savaşımızdaki silahlarımızdandır. Okumalı ve okunmasını sağlamalıyız.

Özgür Tutsaklar, sınıf bilinci ve yüreği olan kitapları için bir yılı aşkındır direniyor. Faşizm kitaba düşmandır. Özgür Tutsaklar okuyor, üretiyor, direniyor ve kitap haklarını gasp ettirmiyorlar

Lenin:
"Ancak insanlığın yarattığı bütün hazinelerin bilgisiyle zihnimizi zenginleştirdiğimiz zaman gerçek bir komünist olabiliriz."

**Kandıra Hapishanesi
Özgür Tutsaklar**